

9. Odnos prema samoj mogućnosti namirenja tražbina vjerovnika 1. višeg isplatnog reda u predmetnom stečajnom postupku.

Kako je to uvodno naznačeno, stečajni postupak nad društvom Adriatic d.d. u stečaju je otvoren dana 08.05.2015.godine. Jedinu imovinu spomenutog društva predstavljaju nekretnine a koje nekretnine u naravi predstavljaju gradilište objekta hotela Marjan, i koje nekretnine su u trenutku otvaranja stečajnog postupka bile opterećene upisanim založnim pravima založnih vjerovnika.

Kako je to uvodno naznačeno (točka 4. postupanje ranijeg stečajnog upravitelja sa zakonskom dužnošću unovčenja imovine u vlasništvu stečajnog dužnika), u vrijeme otvaranja stečajnog postupka nad dijelom imovine stečajnog dužnika je bio u tijeku ovršni postupak koji se je pred Općinskim sudom u Splitu vodio pod posl.br. Ovr- 4046/13 (kasnije Ovr-1712/16) u ovršnoj stvari ovrhovoditelja HETA ASSET RESOLUTION AG, OIB: 90730821413 sa sjedištem u Klagenfurtu, Alpen-Adria-Platz 1, A-9020 Klagenfurt am Worthersee, Austrija (raniji naziv HYPO ALPE-ADRIA BANK INTERNATIONAL AG), zastupan po punomoćniku Nataliji Lacmanović iz Zagreba protiv ovršenika Adriatic d.d. u stečaju, iz Splita, OIB: 31076464103, a koja ovrha je određena rješenjem o ovrsi koje je isti sud donio dana 07.04. 2014.godine pod posl.br. Ovr-4064/13 na nekretnini ovršenika upisanoj u Z.U. 14224 K.O.Split, koja se sastoji od čest.zem. 10232/4, u naravi hotel površine 5679 m2, trafostanica površine 86 m2, parking površine 2126 m2, dvor površine 1147 m2 i stepenice površine 39 m2, (stari dio hotela Marjan).

Dana 24.08.2015.godine, društvo Lipa Promet d.o.o. iz Zagreba je kao ovrhovoditelj podnijelo prijedlog za ovrhu na temelju ovršne isprave protiv društva Adriatic d.d. u stečaju kao ovršenika radi namirenja svoje novčane tražbine na nekretninama ovršenika upisanim u zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu označenih kao čest.zem. 8270/1, dvor površine 2545 m2, upisane u Z.U. 21499, K.O.Split, i nekretnine označene kao čest.zem. 8270/3, dvor, površine 2 m2, upisane u Z.U. 18682, K.O.Split (anex hotela Marjan), a ovršni spis se je pred Općinskim sudom u Splitu vodio pod posl.br. Ovr-7249/15.

U izlaganju pod toč. 3. ovog očitovanja, su navedene sve okolnosti zbog kojih imovina društva Adriatic d.d. u stečaju nije unovčena u predmetnim ovršnim postupcima, kao i postupanje ranijeg stečajnog upravitelja povodom zastupanju društva Adriatic d.d. u stečaju u istim postupcima, odnosno njegove aktivnosti na unovčenje stečajne mase.

Također, iz okolnosti konkretnije navedenih pod točkama 4. i 5. ovog očitovanja , zatim uvidom i u predmetni stečajni spis, kao uostalom uvidom i u obrazloženje zahtjeva ranijeg stečajnog upravitelja za određivanjem nagrade, nedvojbeno se stječe zaključak kako je isti svoju pozornost prvenstveno usmjeravao prvenstveno na pokretanje parničnih postupaka radi osporavanja tražbina i posljedično tome zapravo za pronalaženjem samih razloga za pokretanjem istih parnica, i to najprije za pobijanje tražbina vjerovnika drugog višeg isplatnog reda (a koji, obzirom na vrijednost unovčene imovine evidentno nikada neće doći na redosljed naplate svojih tražbina), a kasnije i na pobijanje upisanih založnih prava, kako je to prethodno obrazlagano, a od kojih radnji stečajna masa u ovom trenutku nema apsolutno nikakvu korist već samo milijunske troškove.

Odredbom čl. 248. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17), kojom je normiran postupak „Obračuna troškova i namirenja razlučnih vjerovnika” je propisano slijedeće:

„Nakon unovčenja stvari ili prava na kojem postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi sud će iz iznosa ostvarenog prodajom:

1. namiriti troškove unovčenja iz čl. 254. Ovog zakona.

2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnog postupka i

3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.”

Odredbom čl. 254. St. 2. i 3. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17), kojom je normiran postupak „Obračuna troškova” je između ostalog propisano slijedeće:

„2. Troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava određuju se paušalno u iznosu od 5 % od utška”.

3. Troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava određuju se paušalno u iznosu od 5 % od utška. Ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, odrediti će se u stvarnom iznosu”.

Međutim, kako je ovaj stečajni postupak otvoren rješenjem Trgovačkog suda u Splitu još dana 08.05.2015.godine, dakle kada je na snazi bio raniji stečajni zakon, koji se je primjenjivao do dana 01.09.2015.godine a kada je na snagu stupio novi Stečajni zakon, potrebno je, radi pravilne primjene materijalnog prava na konkretno činjenično stanje uzeti u obzir i slijedeće odredbe Zakona o izmjenama i dopunama stečajnog zakona (Narodne novine broj 104/17).

Tako je temeljem čl. 37.st.3. Zakona o izmjenama i dopunama stečajnog zakona (Narodne novine broj 104/17) a u dijelu istog zakona kojima su normirani pojmovi utvrđenja i unovčenja predmeta razlučnog prava, je određeno kako:

(3) Odredbe članka 31. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona primjenjuju se u stečajnim postupcima koji su u tijeku, bez obzira na to kada su pokrenuti, ako rješenje o dosudi nije steklo svojstvo pravomoćnosti na dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

U konkretnom slučaju imovina stečajnog dužnika je unovčena za iznos od 324.046.698,00 kuna.

Pet posto (5 %) od spomenutog iznosa od 324.046,698,00 kuna iznosi 16.202.334,90 kuna, što je iznos koji odgovara troškovima utvrđenja predmeta razlučnog prava, i koji iznos bi stečajni upravitelj bio u obvezi obračunati od iznosa postignute kupovnine i u toj situaciji tražiti da se isti iznos uplati na račun stečajnog dužnika. Dovodeći tu okolnost sa odredbom čl. 254. a posebice sa čl. 254. st. 3. Stečajnog zakona, bila je izgledna situacija da se nakon namirenja troškova unovčenja u njihovoj stvarnoj visini, te namirenja tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnog postupka, preostali spomenuti iznos, a radi se upravo o iznosu od 16.202.334,90 kuna, preda stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika, sukladno odredbi čl. 254.st.3 Stečajnog zakona.

Kako se kod namirenja tražbina stečajnih vjerovnika, najprije namiruju tražbine stečajnih vjerovnika 1. višeg isplatnog reda, te obzirom na sadržaj Ugovora o ustupu tražbina zaključenom između bivših radnika društva Adriatic d.d. u stečaju i društva Adria Resorts d.o.o., to bi se u konkretnom slučaju (ukoliko ne bi li žalbi na takav prijedlog diobe ili u protivnom ako bi iste bile povodom eventualno izjavljenih žalbi odbijene) , zapravo najprije namirivale i tražbine bivših radnika društva Adriatic d.d. u stečaju (zajedno sa tražbinom vjerovnika RH-e i vjerovnika Ive Bućana).

Za istaknuti je i da bi ovakvom načinu diobe kupovnine u toj situaciji mogli prigovarati i razlučni vjerovnici, ponajprije Adria Resorts d.o.o. (sada društvo Adris Grupa d.d.), obzirom kako u smislu odredbi čl. 248.st.2. Stečajnog zakona, u toj situaciji niti njihova tražbina kao prvog razlučnog vjerovnika u prednosnom redu ne bi bila namirena u cijelosti, no naravno nepoznanica je bi li oni tome uopće prigovarali, odnosno ako eventualno i bi, kakav stav bi onda viši sud zauzeo po tom pitanju.

Međutim, na sjednici Odjela trgovačkih i drugih sporova održanoj dana 18.ožujka 2019.godine pri Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, zauzet je slijedeći obvezujući stav:

„ iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina te stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju se troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava, nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava”.

DOKAZ: Uvid u citirani stav VTSRH-e od dana 18.ožujka 2019.godine, koji se dostavlja u prilogu.

U konkretnom slučaju, to znači da se od ukupne prodajne cijene u visini od od 324.046,698,00 kuna ne namiruju troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava (dakle od kupovnine se ne izdvaja se onaj iznos od 16.202.334,90 kuna), nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava, koji se, sukladno odredbi čl. 254. St.3. Stečajnog zakona određuju paušalno u iznosu od 5 % od utška, a ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, odrediti će se u stvarnom iznosu (ovdje su strani troškovi unovčenja znatno niži od 5 % od utška, te će, shodno navedenom, biti i određeni u stvarnom iznosu).

Dakle, pojednostavljeno kazano, da je imovina stečajnog dužnika bila unovčena i da je rješenje o namirenju postalo pravomoćno prije spomenutog datuma, dakle prije 18.03.2019.godine, i stečajni vjerovnici prvog višeg isplatnog reda, a time i obzirom na sadržaj Ugovora o ustupu tražbina i bivši radnici stečajnog dužnika kao bivši vjerovnici prvog višeg isplatnog reda, bi izvjesno došli u mogućnost da i njihove tražbine budu proporcionalno namirene iz tog iznosa od 16.202.334,90 kuna (dakle iznosa koji bi na ime troškova utvrđenja predmeta razlučnog prava u toj situaciji stečajni upravitelj bio u obvezi obračunati od iznosa postignute kupovnine i u toj situaciji tražiti da se i taj isti iznos uplati na račun stečajnog dužnika).

Međutim, kako imovina stečajnog dužnika nije unovčena sve do kolovoza 2019. godine, iako je stečajni postupak otvoren još u svibnju 2015.godine, a nije unovčena ranije prvenstveno iz svih prethodno navedenih okolnosti iz ovog podneska, napose iz okolnosti naznačenih pod odjeljkom br. 3. i br. 4. ovog podneska, čime je, a kako se je to kasnije pokazalo, potpuno nepotrebno izgubljeno dragocijeno vrijeme u samom postupku unovčenja istih nekretnina, to u ovom trenutku nema mogućnosti izdvajanja iz unovčene stečajne mase iznosa od 5 % na ime troškova utvrđenja predmeta razlučnog prava, tj. iznosa od ukupno 16.202.334,90 kuna , čime su vjerovnici prvog višeg isplatnog reda, a time posljedično i bivši radnici stečajnog dužnika, izgubili i samu mogućnost, da upravo i iz tog iznosa, njihove tražbine eventualno budu proporcionalno namirene.